

La batalla serà molt dura

—**¿Com es va presentar aquest cas?**

—Fou una cosa curiosa. Jo sóc una persona relativament jove en aquesta professió. Duc cinc anys exercint i llavors porte torn d'ofici. En el torn d'ofici es presenta una senyora la separació de la qual porte jo. Aquesta senyora està convivint amb un senyor, que es el germà de Susi. I, aleshores, em comenta el cas del seu germà-germana, i em pregunta si jo voldria dur-lo. Li vaig dir que sí. Era el moment en què ja estava a punt de conèixer-se la sentència del Tribunal Suprem, i aleshores vaig posar-me en contacte amb els companys canaris, que havien portat el tema al Suprem. Vaig aportar la sentència del Tribunal Suprem, on fou el president de la Sala qui va dilucidar la qüestió. Amb tota aquesta documentació i aprofitant que ella vingué de vacances, vaig fer que la reconeguera un metge de confiança. I ja, finalment, vaig presentar la demanda en el jutjat, amb la seguretat que hi havia el precedent de la sentència del Suprem.

La meua sorpresa és quan el ministeri fiscal s'hi oposa d'una manera total, rotunda. Segons ell, estem creant una ficció jurídica, estem enganyant aquesta persona. Segons ell, podem reconèixer el seu dret a canviar de sexe en el registre, però no podrà realitzar una sèrie de negocis jurídics, com, per exemple, casar-se. Encara que la registrem com a dona, tindria una causa de nul·litat a aquest matrimoni. Ell al·lega —un cas que no es dóna ací— que si ella haguera contret anteriorment matrimoni i tinguer a fills, ¿què passaria amb ells? Tindrien dues mares... O ¿què passaria amb el matrimoni anterior? Evidentment, sorgeixen una sèrie de problemes, i ell creu amb tota raó —jo li la done— que s'ha de crear una llei.

—**¿Quina és la situació legal, ara?**

—Efectivament, hi ha un buit legal, però caldria donar una solució amb els mitjans jurídics que tinguem al nostre abast. Sí, de fet, ara ja s'ha reconegut en el Suprem, ¿per què no admetre-ho?

—**Vostè, ara, espera encara sentència.**

—Sí, a mi, m'acaba d'arribar ara el trasllat del resum de la prova. Jo ara tinc un termini de deu dies per a fer les meues conclusions finals, i amb aquestes conclusions i les proves practicades el jutge dictarà la sentència. Ens trobem en l'últim període del procediment

Amparo Ibáñez duu davant els tribunals el reconeixement jurídic d'un transsexual que vol contraure matrimoni. Davant, el rebuig social.

Carles Gàmez

Amparo Ibáñez: «La mili va ser el xoc més fort».

en primera instància. En el cas que el jutge de Primera Instància em donara la raó, ja m'ha anunciat el fiscal que apel·larà a l'Audiència provincial, i si l'Audiència continua donant-me-la, seguirien fins al Suprem. La batalla es presenta dura. Inclús la prova mèdico-forense que el ministeri fiscal va sol·licitar, corrobora en tots els extrems el que jo he dit. També va demanar el cariotip de cromosomes, que efectivament va eixir XX. Ell va nàixer mascle, però des de molt jove va tenir tendència a vestir-se de dona. Des de molt jove es va manifestar socialment com a dona.

Per a ella, el xoc més fort és quan arriba el moment del servei militar. Fou un colp psicològic terrible haver de vestir-se amb roba d'home.

—**¿I viu a Alemanya ara?**

—Sí, per qüestions de treball es va traslladar a Alemanya. Hi viu de fa 18 anys. Treballa en una empresa, no es dedica a l'espectacle, i això és important. En aquest cas no hi ha cap senyal de frivolitat ni d'exhibicionisme. Viu amb un company i desitja contraure matrimoni.

—**Comentava que treballava en una empresa.**

—Treballa en la Siemens, i es troba en una secció d'homes amb l'aparença de dona. És una dona amb una gran presència, ja que fa un metre vuitanta, és molt cridanera, i clar, això li crea una sèrie de conflictes. En l'empresa li han demanat que regule la seua situació, ja que en el seu passaport consta com a Alejandro Fernández Giner.

—**Una de les raons que es donen per a no acceptar el canvi de sexe és la impossibilitat d'engendrar fills.**

—Això tampoc no és cap motiu, hi ha quantitat de dones que no poden tenir fills, i continuen sent dones. No és un tema fonamental. És veritat que es dóna una ficció de femella si vols, però el dret dóna també la seua protecció a les ficcions. No serà una dona, però tampoc no és un home. Hi ha una extirpació de penis claríssima, hi ha una implantació de mames, hi ha una distribució de pèl púbic femení...

—**¿Com es troba ella en aquest moment?**

—Està prou esperançada. Ha depositat tota la seua confiança en mi, però jo ja l'he avisada que la història pot ser llarga. Ella té pressa, però podem tirar-nos, si més no, un any.

Per a mi és important que la societat s'adone del problema d'aquestes persones. Cal conscienciar l'opinió pública. Pensa que ella se sent com una dona i hi ha voltes que es produeix un rebuig social. Recorde que, quan va venir, vaig acompanyar-la a canviar moneda. I per a acreditar qui era, va treure el passaport. El senyor del banc immediatament li va preguntar qui era aquell de la fotografia. □